

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 225/07-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. septembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť J. Š., P., zastúpeného advokátom JUDr. L. L., P., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov ustanoveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 269/98, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. Š. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. augusta 2007 doručená sťažnosť J. Š. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice - okolie (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 269/98.

V sťažnosti sa okrem iného uvádza:

„Dňa 16. 6. 1998 som proti odporcovi L. K., š. p. podal na Okresný súd Košice - okolie návrh na odškodnenie pracovného úrazu s prísl. Konanie sa vedie na Okresnom súde Košice – okolie pod sp. zn. 13 C 269/98.

Podaným návrhom sa domáham voči odporcovi, ktorým bol mojím zamestnávateľom, náhrady škody, ktorá mi vznikla v súvislosti s pracovným úrazom, ktorý som utrpel dňa 17. 6. 1995.

Okresný súd nariadil termín prvého pojednávania na deň 27. 10. 1999, t. j. po viac ako 16 mesiacoch od podania návrhu. Ďalšie pojednávania v tejto veci sa uskutočnili 26. 4. 2001, 27. 6. 2001, 7. 2. 2002. Dňa 15. 2. 2002 som prostredníctvom svojho právneho zástupcu špecifikoval svoj návrh. Dňa 19. 6. 2002 sa uskutočnilo ďalšie pojednávanie vo veci, ktoré bolo odročené na neurčito. Nasledujúce pojednávania sa konali 6. 3. 2003, 3. 4. 2003. Uznesením zo dňa 15. 12. 2003 súd na posúdenie skutočností, na ktoré sú potrebné odborné znalosti, nariadil znalecké dokazovanie a ustanovil znalcov. K vypracovaným znaleckým posudkom som sa vyjadril podaním zo dňa 19. 1. 2005. Až po takmer roku a pol súd nariadil vo veci ďalšie pojednávanie na deň 25. 5. 2006, termín ktorého bol zrušený a bol stanovený nový termín 15. 6. 2006. Toto pojednávanie bolo odročené na 11. 7. 2006. Nasledujúce pojednávania sa uskutočnili 1. 3. 2007, 22. 3. 2007 a 27. 3. 2007, na ktorom bolo vyhlásené rozhodnutie. Proti rozsudku súdu som sa v zákonnej lehote odvolal. Vec nie je doposiaľ právoplatne skončená“.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vo veci jeho sťažnosti rozhodol nasledovne:

„Právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR nečinnosťou Slovenskej republiky zastúpenej Okresným súdom Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 269/1998 v čase od podania návrhu doposiaľ porušené bolo.

Sťažovateľovi sa priznáva nemajetková ujma vo výške 250.000,- Sk.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci (v tomto prípade okresného súdu v občianskoprávnom konaní) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav,

ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už okresný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namietal porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len vo vzťahu k postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 269/98.

Okresný súd v predmetnej veci rozhodol 27. marca 2007 a proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ 15. júna 2007 odvolanie.

Ústavný súd v rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti zistil, že v dôsledku sťažovateľom podaného odvolania proti rozhodnutiu okresného súdu v napadnutom konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 269/98 bol predmetný spis spolu s opravným prostriedkom predložený 29. júna 2007 na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“).

Vydaním prvostupňového rozhodnutia a jeho doručením vykonal okresný súd všetky zákonom predpokladané a dovolené úkony na odstránenie stavu právnej neistoty sťažovateľa. Ďalšie úkony alebo postupy už okresný súd nemohol vykonávať, a preto možno posudzovať záležitosť so zreteľom na čl. 2 ods. 2 ústavy ako vec, v ktorej ústavná úloha okresného súdu pri odstraňovaní právnej neistoty sťažovateľa skončila rozhodnutím vo veci samej pred podaním sťažnosti ústavnému súdu. Vo veci samej už okresný súd po doručení sťažnosti ústavnému súdu nemohol konať, pretože spis sa v tom čase nachádzal na krajskom súde.

Ústavný súd vychádzal aj zo svojej doterajšej judikatúry, podľa ktorej poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len vtedy, ak bola sťažnosť ústavnému súdu podaná v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva ešte môže dochádzať alebo porušenie v tom čase ešte môže trvať (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 204/03, IV. ÚS 102/05). Sťažovateľ namietal prieťahy v konaní okresného súdu, ktorý vo veci samej v okamihu podania sťažnosti už nekonal.

Ústavný súd v tejto spojitosti podotýka, že proti porušovaniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa sťažovateľ mohol brániť do vydania prvostupňového rozhodnutia okresným súdom podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Z uvedeného vyplýva, že okresný súd v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu (24. augusta 2007) už nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne prieťahy v ňom, a teda nemohol ani porušovať sťažovateľom označené základné právo. V čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už vo veci sťažovateľa prebiehalo odvolacie konanie vedené krajským súdom.

Tento stav viedol ústavný súd so zreteľom na podstatu a účel základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov k záveru, že sťažnosť podaná proti okresnému súdu je zjavne neopodstatnená, preto ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po jej predbežnom prerokovaní z tohto dôvodu odmietol (podobne napr. IV. ÚS 219/03, II. ÚS 1/05, II. ÚS 24/06).

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd o ďalších nárokoch na ochranu ústavnosti uplatnených v návrhu na rozhodnutie (petite sťažnosti) nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. septembra 2007

